

ЗОРЯ ГАЛИЦКА.

Л Ъ В Ъ ВЪ. СЕРЕДА.

Ч. 30.

ДНЯ $\frac{4}{16}$ ЦВѢТНЯ. 1851.

Выходитъ шо среды и суботы. Цѣна на текущее четвероче для отбирающихъ въ Редакциі :
1 рен. 10 кр. — черезъ почты: 1 рен. 30 кр. ср.

Выказъ загальный

станѣ кагы дома народного шо до прихода и розхѣда за часъ ътъ 1. сѣчна 1850, до по- слѣднаго марта 1851.

Приходъ.

Чиншъ за наемъ пивници пѣдъ церквою и за вы- наемъ декотрыхъ поме- шканій собрано	255 рг. 86 кр.
Наросты ътъ кѣпленыхъ кашовыхъ ассигнатъ, и надзвыжки зъ кѣпна листѣвъ заставныхъ	90 „ 7 „
На оутвореніе печатни жертвовано	101 „ 20 „
За спродане неджито- чное желѣза взалога	65 „ — „
Изъ сѣгорочного. каимъ оузыкано	200 „ — „
Докровольни складки и жертвы до сего часа зъ розмантихъ сторонъ Галичины надоглани, вы- ногатъ разомъ	15509 „ 52 $\frac{3}{4}$ „
Всѣма прихода	16199 рг. 55 $\frac{3}{4}$ кр.

Розхѣдъ.

Совирателю Ч. Гог. Ло- зиньскомѣ выплачена за ѣздъ по Галичинѣ въ намѣрнію заведеніа со- бирательныхъ комисій, належа дѣюрна и подо- рожни надгорода выно- саща разомъ	805 рг. 26 кр
Томдже звернено выдат- ки съ заведеніемъ со- бирательныхъ комисій и справками дома на- родного здѣчени	97 „ 52 „
За фѣры для выслани- кѣвъ въ справкѣ дома народного въ розманти мѣстца	27 „ 26 „
Податкѣ отъ собраного домового чиншѣ запла- тилога	18 „ 8 „
За печатаніе рѣскихъ, нѣмицкихъ и польскихъ возканій, програмѣвъ и аркѣшовъ до записанья	
	946 рг. 52 кр.

Перенесеніе	946	р.	52	кр.
жертвующихъ оговъ, потомъ за печатаніе денника и контовыхъ книжокъ, и за паперъ до внего сего печатанья потребный, заплатило са разомъ	554	„	57	„
На такія и штемпль въ справкѣ дома народно- го выдано	6	„	—	„
За поставленіе тилиаю- вого дажд на декотрыхъ частехъ дома народно- го и церкви, потомъ за зненіе спадящихъ гзимговъ, и за сочине- ніе планъ до оустрое- ніа церкви и дома наро- дного дано	589	„	52	„
За зненіе опасного мѣ- рдъ, потомъ за вывезе- ніе свѣгд и рѣмовника въ домъ и коло дома народного кдпами ле- жащого	195	„	45	„
За шпаркасови книжочки	—	„	45	„
За оправд денника и шести контовыхъ книжокъ дано	8	„	45	„
Отъ кдпленыхъ шпаркасо- выхъ книжочокъ, отъ касовыхъ ассигнатѣвъ и заставныхъ листѣвъ, звернѣлога продавате- лямъ оныхъ, належа- щихъ наростовъ	16	„	59 ² / ₄	„
За шафѣ на книжки до на- родной библіотеки жер- твованъ дано	11	„	—	„
Сума розхода	2108	р.	55²/₄	кр.

Покторніе поматѣтыхъ сумъ.
Сума цѣлого прихода 16199 р. 55³/₄ кр.
Сума цѣлого розхода 2108 „ 55²/₄ „

По противъ положенію
зостаеъ станъ чисто-
го дохода въ касѣ . 14091 р. —¹/₄ кр.
Той станъ касы
гостонтъ:

- а) Въ двохъ заставныхъ
листахъ по 500 р.
выносащихъ разомъ . 1000 „ — „
- б) въ 19 шпаркасовыхъ
книжочкахъ занимаю-
щихъ въ собѣ . . 11700 „ — „
- в) въ 21³/₁₀₀ ассигна-
тахъ касовыхъ опѣ-
вающихъ разомъ на . 795 „ — „
- г) въ готовыхъ грошехъ
выносащихъ сумъ . 596 „ — „

Сума помандтого ста-
нѣ касы 14091 р. —¹/₄ кр.

То естъ четырнадцать тысячъ девятьде-
сать одинъ ринскихъ ¹/₄ кр. сребромъ котри
истинно въ касѣ дома народного находатся.

Складнѣйшого ради дѣланія въ справкѣ
построенія дома народного оустановлено на
засѣданію Рады голобной дна ¹⁶/₂₈ лютого
1851 оговоренъ комиссію, котра такъ средства-
ми яко и способами къ приведенію того вѣ-
важнѣйшого дѣла до цѣли вознамѣренной
заниматися са має.

Комиссія таа, розпочинаючи свои дѣла-
ніа яко выдѣлъ Рады голобной, прежде внего
нѣжнѣйшимъ быти оустотрила, вѣаки датки
до оустокершенія дѣла того вplyвающій якъ
найскорше подробно и именно до обцой пода-
вати вѣдомости, цюбы тымъ спогоболъ вѣа-
ки приходы и розходы подѣ переглядѣ народа

поставити, и оубѣрити каждого, яко оубе-
рани гроши едине къ вознамѣренномѣ дѣлѣ
оупотребляютьсѣ, а тымъ самымъ вѣдѣннѣ
помогаямъ и домысламъ о злѣ оупотребленію
тыхъже, отъ непріязни яко злого зроздмѣнїа
произходящимъ, запобѣчи.

Входно съ тымъ постановленіемъ, роз-
починаемъ съ тымъ числомъ Зори оубѣщаніе
оупомандтыхъ складокъ, въ прилозѣ.

Отъ комисіи справами дома народного
завѣдѣющей. —

Въ Львовѣ дна 21 марта 1851.

— Отъ Долины —
(Доконченіе)

5. Тымъ образомъ перетолковавши эле-
ментаръ, малымымо тѣмъ пользѣ, цобы дѣ-
ти зъ рѣского заразѣ нѣмецкїи элементаръ
толмачити и нѣмецкого языка надчитисѣ
могли, малыбы въ рѣскахъ стоговнѣ книгѣ,
а польскїи яко непотребный и звыточннѣ о-
кызалысѣ. — Гіе самое роздмѣтисѣ о коми-
нїдши, польскою моральною книзѣ до чтенїа,
въ которой прекрасны примѣри довродѣтели
и согрѣшенїи, огазайностїи къ собѣ, къ
ближнїмъ и Богѣ знаходатсѣ. Подобни ма-
лыи оповѣдки, енциклопїдїа, новыи книги
катехизисовыи вѣрно и догловно — съ единнымъ
изъатїемъ тыхъ надкѣ которыи разностъ на-
шего обрадка становлатъ — перетолкованы
оулегчатъ молодежи надкѣ нѣмецкого языка;
такими книгами и роздмѣ и сердце емъ са
образовало, и вѣдннѣ дѣти нетребовалибы по
гимназіахъ съ великимъ мозоломъ писати
надкѣ религїи, цо не одномѣ дѣже гѣрко при-
ходнтъ, и не малю къ рѣщинѣ естѣ знеохотю.

Правда цо книги оубежныи писати не естѣ
то газетѣ писати, яко книги оубежныи сѣтъ
призначеныи оубѣжити небокѣ и постепенно до-
вести до вышшого прокѣщенїа; для того тѣмъ

чїстѣ не каждый має на себѣ прїимати, ино
той, который въ собѣ чѣвѣтетъ вышїи
дарованїа; сего ради кто такїи трудъ на се-
бѣ прїалъ, най насампередъ достарчить до-
брыхъ перекодѣвъ преписаныхъ книгъ школь-
ныхъ а прїслѣжитсѣ немало для добра и про-
свѣщенїа нашої молодежи. Особливо Мати-
ци рѣскою вѣдетъ званїемъ подавати добрыи
и дешевыи книги школьныи, яко на се оубѣ-
новлина естѣ, а ели зъ той стороны жкїи
перешкоды заходатъ, то выпадаетъ зрѣити
возванїе до оучителей, дабы тыи отповѣдныи
переводы сочинили, а елибы и тое не скѣт-
ковало, вызначити зъ фонда школьного над-
городѣ до сочиненїа найлѣдшого перевода. —

Звернѣте прото правдыи и ревныи на-
родолюбцы свою оубагѣ на недостатокъ оуче-
ныхъ книгъ рѣскихъ а зарадѣте той потребѣ
прїналежитымъ изданїемъ книгъ отповѣдныхъ
здолностїи и требованїамъ молодежи оуча-
щейсѣ; ломити хлѣбъ лѣдшимъ дабы го-
лодомъ не гвѣли; а безъ сомнѣнїа выстави-
те собѣ поманикъ славы и вѣдннѣ.

ЗАГРАНИЧНИИ ИЗВѢСТІА.

Вѣднѣ, 5. цвѣтннѣ. Полдчилисѣмо дѣже
потѣшительнѣю вѣдомостѣ, цо Г. Стадїонъ
приходитъ до здорова, и надѣлатисѣ, цо оуже
сего лѣта вѣде могъ малыи проѣздки для
оукрѣпленїа физическїихъ силъ своихъ пред-
прїати. —

Вѣднѣ. Кн. Мензиковъ Генр. М. цара
Россїи, былъ яко надзвычайннѣ кабинетовый
кдрїеръ съ дѣже важными депешами касающн-
ми са вопроса нѣмецкого и особливыми пре-
пордченїами своего цара къ Парижѣ. Теперь
повертаючи оттамъ завѣвилъ въ Вѣдннѣ коль-
ка дней и отъѣхалъ в. т. м. до Петроградѣ.
Современно съ его прївѣтїемъ зѣкъ розой-
шла са поголовка, цо Францїа занѣхала оуже

присоединенію Австрійской державы до союза нѣмецкаго спротивлати. —

Вратиславовъ, 7. цвѣтня. Конференціи которыхъ недавно Г. Мантайфель съ Австрійскимъ посланникомъ въ Берлинѣ имѣлъ, относился до неоглашій, которыхъ снова междъ нѣмецкими и дѣньскими комиссарами въ Гольстинѣ прозойшли. Дѣньчики желаютъ дабы до гольстиньскаго войска дѣньски офицери вѣдѣпали а нѣмецки комиссари противлатъ са томъ и хотатъ дабы только гольстиньскими офицерамъ дозволено было до невобчужденной арміи вѣдѣпати. — Минѣніе нѣмецкихъ комиссаровъ признано на конференціяхъ справедливымъ.

— Австрійскіи войска выйдутъ немедленно съ Гольстинѣ и только въ Рендсбургъ позостане залога. Одинъ нѣмецкій комиссаръ едѣде безпрестанно прѣкывати въ Гольстинѣ. — Междъ Австрійскими и Прускими жолнѣрами Рендсбургъ, въ прійшло ебло до кривакой драки, и заледки патруламъ оудалога оупокоити ихъ. —

Темешваръ, 9. цвѣтня. 5. сего мѣсяца выаидило однѣ вѣждъ, въ которой складна порождъ была съ колькома тысащъ бомбъ, гранатовъ и каракиновыхъ патроновъ, въ воздѣхъ. При томъ страшномъ произшествіи оутратило дѣохъ сотниковъ, 40 артилеристовъ и много мирскихъ людей житье а великое число дѣже покалѣченыхъ такъ, що дѣнькотрыи навѣтъ надѣи немаютъ выздоровѣти.

Загребъ, 6. цвѣтня. Въ Новѣ очидютъ 2000 Краинцовъ подѣ прѣдководительствомъ Рѣстанкиновича. Задѣеа хотѣтъ провитись подѣ Придоръ до головнога отдѣла матѣжниковъ, и вѣдѣхъ до поднатѣа ордѣа спосовныхъ мѣждѣи принѣждити съ ними дѣчитись и во всеобщой матѣжи оучастковати. —

Зѣ надѣ Босняньской граници. Омеръ Паша позѣдѣае смѣло до Краины, и починилъ всякіи возиожныи прѣдпріятѣа, дабы мѣкѣ найскорше матѣжъ притѣдмити и сѣпокой и порадокъ оусталити. — Кназь Серѣин полѣчилъ отъ Порти повѣдѣніе прѣготовити 12000 мѣжда до походѣ въ Боснію.

Букарештъ. Надѣ Молдавиковъ границикъ стоитъ роусійскій оудѣлъ 80.000 мѣжда, съ тымъ намѣрѣніемъ, дабы при найминшомъ порѣшеніи къ тыхъ кнажѣтвахъ заразѣ въ край вѣдѣпати.

Царьгородъ. Въ министеріальномъ собраніи промышляно надѣ средствами, котормы бы Роусіановъ зѣ наадѣнайскихъ кнажѣтѣвъ можѣ выкакити. Але дарма рада, — тыи хотатъ дабы Тѣрки перше оустѣпились, то и они по примѣрд ихъ тоѣ самое заѣлаютъ.

Римъ 2. цвѣтня. Перѣдъ колькома днѣми отойшолъ дрѣгій баталіонъ Францѣзскихъ стрѣлцевъ до Цивитавекіа, зѣ ѳтки кораблемъ до Ялгѣерѣ отплыне. — Министеріомъ розпорѣдило оуконститѣованье вѣдѣхъ громадѣ, дабы немедленно до выворѣ новыхъ мѣстцевыхъ зверхностии можѣ прѣтѣпати.

Парижъ, 3. цвѣтня. Отъ колькохъ днѣи спосерегаѣтѣа великій рѣхъ въ готѣлю Австрійскихъ, и Прускихъ посланниковъ. Послѣдній дѣже чѣсто нараджѣаеа съ Австрійскимъ посланникомъ и министрѣомъ справѣ вѣдѣшныхъ Г. Бреніеръ. Въ тыхъ днѣхъ прѣбыло заѣтъ кольконадѣатъ кѣрѣровъ роусійскихъ.

— Въ окрѣстностяхъ Парижа и много иныхъ департаментахъ собирантъ безпрерывно подпѣны на пѣтицію о прѣсмотрѣ тепѣрѣшного оустройства и продолженіе прѣзидентѣры. —

Россія. Царь сонзволнилъ на предположе-
ніе погтроенія желѣзници съ подвойными ко-
леями зъ Варшавы ажъ до Петроградѣ. Ро-
боты розпочнѣтса съ выновокъ, а кошты выра-
ховани сѣтъ на 70 миліоновъ рѣблей сребромъ.

КРАЙ РОДИМЫЙ.

Зъ Бережаньского. Кричимо безпрестанно:
Оучреждайте школы! Оучреждайте школы! По-
сылайте дѣти въ училища! Ба хочемъ даже
принѣждати родителей, дабы дѣти посылали,
но не поддаемъ, що молодата вѣдѣтъ въ
училища дѣлати, и по що тамже ходити?
Таже нѣмѣн стѣны ничо имъ недѣлатъ, ни-
же слышати даютса, но молчкомъ стоать
въ вѣздѣію, вѣздѣшны вѣдѣчи. — Народъ нашъ,
повиндющійса своимъ наставникамъ, оуидхалъ
глядѣ нхже и оупосажилъ, невнимаючи на свое
не найлѣдшое состоаніе, въ теченіи троухъ о-
статныхъ лѣтъ такъ много училищъ народ-
ныхъ, що въ ніякомъ иномъ краю Австрій-
ской державы не сдѣлалось только относи-
тельно того предмета въ такъ короткомъ време-
ни; и еще далеко больше дѣлалы къ озаренію мо-
лодого поколѣнья, елибы видѣлъ, що его
старанность желаемыи хоенъ приносить.

Но щожь, коли нѣтъ оубѣгателей, тѣмъ
менше оупосаженыхъ, о новочрежденных оу-
чилища. Денекда ревнительныи священники за-
стапають мѣсто учителей, но имѣючи обя-
занности своего совѣтвенного чина, при томъ
вѣдѣчи такожь стараніями хозайства зна-
тыми, не могѣтъ томѣ оудоклетворити. Епар-
хіа Перемышлькая въ томъ отношеніи ца-
стливѣйша отъ насъ; имѣючи во, стараніемъ
жертвюющихъ колькохъ своихъ мѣжей покой-
ныхъ, оучрежденое заведеніе про воспитаніе оу-
чителей и пѣвцевъ народныхъ, о много боль-
ше оупѣвати можетъ, и вже оупѣваетъ. Тое
видимъ очевидно; сѣтъ во въ Перемышлькой

Епархіи мѣста, которыхъ многіи сыны, по-
кончивши найвышій училища, позанимали
становища въ чинѣ церковномъ и державномъ
и непогоримо держатса яко защитники наро-
да и законной власти, — и тѣи то мѣста
рѣкъ въ рѣкъ высылають по нѣсколько мо-
лодцѣвъ на надки въ Львовъ, Перемышль, Бѣ-
чачь и въ нынѣшныи города.

Но наша Епархіа, хота плодотворѣйшаа
а про тое имѣющаа больше средствъ къ во-
спомоганію молодежи оучитица жилающой; не
погѣдаючи подобного заведенія для препари-
довъ, отъ которыхы молодежь первыи начатки
одержати и къ дальшомѣ оубѣченію тронѣтоу
быти могла, многіи таланта скрываетъ въ
тьмѣ и закопѣтъ, не даючи имъ способно-
сти къ вѣлыи свѣтъ житица. Въ прочемъ
недостатокъ оучителей такоже вредно вѣа-
еть и на нынѣшныи громады, которыи еще въ томъ
отношеніи ничо недѣлали. — Домъ народный
междѣ иными заданіями и тое маєтъ оу-
взглядивати, но низъ онъ съ оучрежденіями
своими оощецветица, еще колька лѣтъ пе-
реини. Про тое великѣю заглядѣ около до-
бра народа положилы, ктобы подалъ сред-
ства, якими сѣи потребѣ народной оудовле-
творити возможно быловы. Намъ са видить,
що Бич. Консисторіа найкорше томѣ заради-
ти могаемы, оучреждаючи таковое воспита-
тельное заведеніе по примѣрдъ Перемышльско-
го богданьбы на колькохъ токмо молодцѣвъ,
а разомъ и церковь крылоная могаемы зо
взглядѣ на пѣніе, которое доилѣ не многихъ
оучаитниковъ имѣеть, тымже заведеніемъ
пользоватиса. Нвановичъ.

Зъ Станиславова. Дна 25 марта с. г.
въ день праздника Благовѣщенія П. Д. Б. от-
правилоса оу насъ торжитво слѣдѣюще: Его
Величество наймилостивѣйшій нашъ кесарь и панъ
найвышимъ своимъ рѣшеніемъ зъ дна 28.

лютого с. г. благоволили найласкавшѣ Висечного нашего намѣстника, бывшаго предѣдателя рады окрѣжной нашей г. Петра Шанковскаго за его вѣрность и приклонность до Трона и отчета отличити ч. к. ординомъ замѣстѣ Францъ Йосифа золотымъ крестомъ съ короною. Тое отличіе настѣпило по отпращиваніи великомъ набоженствѣ въ нашей теперѣшней церкви, иногдаже въ Поездицкомъ костелѣ, въ присутствіи много собранихъ ч. к. оурадникѣвъ, повлизшихъ священниковъ нашего деканатѣ и численыхъ парафіанъ такъ нашего града, якъ и повлизкихъ сель. Г. Терлицкій, пароухъ Пацикова, имѣлъ чѣстивнѣ промовѣ до народа о должности подданныхъ къ своему Царю, при которой и тое намѣнилъ, же найласкавшій нашъ Монархъ яко отиць краю такъ любитъ своихъ подданныхъ, же навѣтъ за исполненіе должности надгороджае а прилѣтъ того оказалъ на нашомъ Висечномъ намѣстникѣ г. Шанковскомъ. — По той промовѣ пристѣпилъ Висечный нашъ намѣстникъ до Его Высокородіа ч. к. начальника окрѣга нашего, и отокралъ зъ рѣкъ Его мзѣскоу, а народѣ вѣрныи численно собранныи отспѣвалъ радостно гимнъ народный: „Боже даръ намъ благодатевъ и пр. Мы тымъ оурадованыи, же хотъ одинъ Рѣинъ зъ нашего цѣлого окрѣга отъ Его Величества отличенъ зосталъ, подаемъ сіе до общоу вѣдомости.

Клиръ Намѣстничества Станиславовскаго.

Геть! геть! геть! геть!!!

(Продолженіе.)

Але ктожь оповѣсть, що са въ той часѣ дѣлало съ вѣдныи Романомъ? Що жило въ цѣломъ домѣ, воздвигнуло оужасное рыданіе роздирающее, даже каменное сердце, преполнило цѣлымъ божеественнымъ воздѣхъ; оидъ и дрѣдну мать лѣдко поодтирали зъ милостей, съвѣгла са вся родина и мило не расплыла-

са въ колізныхъ слезахъ: а нещасный Романъ остолпѣлъ, одеревѣлъ, вѣзъ найменшой житіа ознаки; то злѣднѣ якъ стѣна, то почиркнѣе, то якъ возъ посинѣе, а хотай задрезитъ якъ оуголь счорнѣловъ гбком, то найменшого голога неидити зъ себе, а остолпѣли очи неявились жадною слезонькою! Отиць счорнѣлый, а зъ горести лѣдко що припамяти, занимае са похорономъ двоухъ наразѣ мощей, и кѣда са постѣпитъ не вачитъ Божого свѣта, потокъ цѣлый слезъ горестныхъ залывае мѣ очи; а нещасный Романъ, якъ камень непорѣшенный, только блѣпилъ очи свои въ двѣ тыи дорожшии жертвы, онъ самъ складае ихъ своєю рѣками въ деревице, при молоденькой якъ ранняя зоронька, матери и нерозцвилѣ цвѣточкѣ, ей дитаткѣ; онъ самъ спѣкалъ ихъ до вѣчного покоища, до сирой земли, до темного гроба. Я възвѣтано якъ дѣвъ задеревѣлый, съ остолпѣлыми окомъ; только никогда вознеи са печальная грѣдь его глѣбокими а тажкими востхненіемъ.

Оуже при гробѣ задржиали подъ нимъ сильныи когдаи ноги, и тѣи! тѣи! вѣло мѣ оупасти; але якои двигнулъ са и зайшолъ, однакъ завѣгди одеревѣлый, до вѣчно оуже порожняго для себе дома; непромовилъ до никого слова, только востхнулъ ще разѣ тажнѣкко якъ бы остатный дѣхъ имѣлъ выити зъ него, и оупалъ якъ древо, оупалъ безъ всякой памяти; страшноу розколѣлъ са горачком, а тогда зачалъ промовати, але най са прочѣ каже, вѣдѣю отъ себе, вѣдѣю, що ажъ страхъ звирае! онъ розмывалъ са съ неживыми, съ помершоу сѣпрѣгоу, житіа своего дражайшоу полѣвицю; розмывалъ са, пертился съ ей ангеликомъ! О! оставалъ онъ такъ безпаметнымъ часѣ не малый, и безпечно невтѣалъ бы былъ никогда, елики Богъ сватый не натхнулъ былъ нашего панетца и тотдаишаго

церкви тѣтѣйшой старшого брата, а теперѣйшаго кѡнта, и єлики они за помощью Бго святою, не бѣли давали єид шире христїанской рады, бо о отцѣ и матери нещасного небыло оуже цо и мовити; они и о собѣ и о Божѡмъ скѣтѣ такой непамятали. А хотай страшнымиъ скараны припадкомъ, то о томъ, дабы са и тѣ повеличати, такой незябли; стипы оказали конче бѣти мѣтѣли, але цѣла оказальность въ нещасной горѣлцѣ! Плакали они нещасныи горьотно и много иныхъ плакало съ ними, але тыи по вольшой части только дои, доки цо стало въ барылцѣ, потомѣ порозходилиса та цѣ окмовили. О бѣдномъ Романѣ годѣ было комѣ помятати; мовили только цо онъ съ тѣги и жалю за свпрѣгомъ своєю спитъ за твердо, але тоє оучинитъ мѣд полегче. Денкотри жены, зъ влишой родины, взяли, тыми страшнымиъ слѣчаємъ и проклатю горѣлкою, оудбринѣ мать до той то коморки мѣтѣшой въ собѣ на родины приспособленый огонь пекельны нѣкы то потѣшенїа са ради, а отца такожь вольше до трѣпа якъ до живѣщаго человекка подоенаго колькохъ прїателїи, отъ якихъ хорони Господи и корога найтажшого! потагнѣли за собою до проклатой коршмищи. По недалгомъ часѣ прїатели покнѣли найнѣщалившого отца подѣ жидовскою лавкою, человекка никогда въ цѣломъ житїю своємъ до теперѣ неповалавцаго са обридлыми пїанствомъ. Одинъ только орендаръ оказалса мѣд ширѣйшимъ, онъ го не опѣстїилъ, не отѣтѣпилъ отъ него; ахъ цо не отѣтѣпилъ то неотѣтѣпилъ!

(Продолженіе слѣдує.)

Львѡвъ. Минѣвшой патници т. є. дна 11 цѣтѣтна згнѣлѣ тѣтѣ на шивеници за оумертвєленїє чытырохъ оговѣ Иванъ Саланыць, такожде

Шаланыць или Шаланыєвичъ званый, родомъ зъ Ілворникъ окр. Саноцкогю, сынъ сєланина, зъ лѣтѣ мякучїи, окр. римск., бдовецъ и отиць тронхъ дѣтей. Тойже бѣл оуже разъ за крадежь вазницю однорочною тажкою казнєнный, поїла котрой кары перекѣвалъ то въ окр. Золочєкскомъ, то найвольше во Львѡвѣ. Но не любачи робити, заяжалъ легкимъ спогобомъ собѣ грошь зарєвлати и обѣдмалъ jakimъ нибѣдѣ образомъ, хотѣмы и оубїйтвомъ прїйти въ погѣданїє воза и конїи, цоєы фѣрманкомъ до-ровитиса власного газдобствѣа.

Въ тымъ намѣренїемъ вышолъ 18. сєрпна 1848. зѡ Львѡва къ Збонкамъ, и стрѣтилъ коло тамочной корчмы Икана Брика, сєланина Малєховскогю, который съ своєю жѣнкою вѣзъ принѣ до Львѡва. Годитъ же его до Николаєва, гдѣ, якъ казалъ, малъ въ справѣхъ своихъ поѣхати. Истинно поѣхали, и повертаючи ѡттамъ заѣхали до Дєрєвача до корчмы, гдѣ Саланыць Брика чєтовалъ горѣлкою, такъ цо той по томѣ вѣзъ памяти на возѣ загнѣлѣ. Саланыць оукралъ въ корчмѣ мотыкѣ и выѣхалъ; а ѡтдалившиса добрый кавалець ѡтъ корчмы, тоужє мотыкою оубилъ спящого Брика, зтагнѣлъ зъ воза и прикрылъ лежащю тамъ на покосахъ грєчкою. Поїла того, авы го незловити, поѣхалъ тыми кѡньми до Сача, гдѣ за 15. з. ср. спровавши вѡзъ и конѣ, повернѣлъ до Львѡва. На дорозѣ (пєвно оупнєвшиса) згѣвилъ тїи гроши, отже обѣдмалъ о новыи постаратиса такимъ самымъ спогобомъ якъ перше. Повернѣвши до Львѡва, приѣлъ зъ повертаючи до Золочєва сєлаными, и привѣлъ до Ілєново сєла коло Золочєва, гдѣ згодилъ Войтєха Ілчишина сєланина, дакы съ нимъ до Львѡва поѣхалъ. Дна 28. жолтна выѣхали зъ Ілєнова и на дорозѣ сѣвши собѣ Саланыць зъ задѣ Ілчишина, который поганалъ, вѣд-

риль го сокироу такъ сильно въ головѣ, що двхомъ оумеръ; потомъ скинувши го на поли, поѣхалъ до Львова. — Приѣхавши до Львова, намовилъ однѣ женщины Яннѣ Назарковѣ, омытающѣ оу одного зъ его знаемыхъ, щобы до Бѣска ѣхала, гдѣ ей слѣжед дати оѣцалъ, значю добре, що Назаркова не вѣдчи безъ имѣнїа, все съ собою забере. Такъ са и стало. Дна 50. жолтна выѣхали зѣ Львова до Бѣска, а Назаркова взяла на вѣзъ кѣфѣрь, въ которомъ все ей рѣчи вѣли. Переночовали въ Четинѣ оу таячюного селанина Павлевича выѣхали 51. жолтна далѣй до Бѣска. На дорожѣ Назаркова зачала съ нимъ сваритиса, що поколе ѣхалъ. Оуважаючи то за добре остоательство, оударилъ ю пѣжаломъ грѣвиль кѣнцемъ по головѣ, що ю заразы кровь ослала. Потомъ взялъ сокирѣ, которую оукиль лѣчишиного, и которѣ въ намѣренїю оукитїа Назарковой взялъ, вдарилъ ю во головѣ оудхомъ, а потомъ остроиъ, киндлѣ до ами, ѳткїй глиндъ брали, тая зновъ до Львова поверндлѣ.

Ѳтъ сего часа переѣхвалъ то ко Львовѣ то ко окрестности Львова ажъ къ червцу 1849. поѣхалъ зъ людми ѳтъ Перемышла до Рогатына и Большоцѣа. Тамъ наймилъ зновѣ людка Ильницкого, сына Иванѣ Ильницкого за вѣходоу до корчмы вѣхотѣа, зъ ѳткїй до Львова товари на продажѣ брати миль. Приѣхавши до вѣходоловъ, напалъ ихъ дожчѣ. Ильницкїй не хотѣлъ далше ѣхати, и такъ какъ же Саланецѣ, вытагндлѣ мѣ гроши зъ кишени, но на представленїе Саланецѣа наклонилъ са до переночованїа и до ѳтданїа гроши. На дрѣгїй днѣ выѣхавши на дорожѣ коло Гаякъ вѣходоулькихъ, зѣзъ Ильницкїй въ рѣвъ кодѣ пити, Саланецѣа казалъ мѣ гроши ѳтдати;

зачали са сварити, Ильницкїй вдарилъ го пастѣкомъ въ лице и киндлѣ нимъ о землю. Саланецѣа подхопилѣа, киндлѣ его взялъ люшню и забилъ го на мѣстци. Потомъ и кѣнцми поѣхалъ до Львова, ѳткїй за колька днѣ до вѣндишека ко окрѣгѣ Рѣшовскїй пѣстислѣа, тамъ продавши, фѣрьѣ, поверндлѣ до Львова гдѣ придержаными зѣсталь. —

Такїи то сѣтъ слѣдствїа лѣниства и горѣлки! Омы примѣрь тотъ послѣжилъ къ оѣвченїю тымъ, которыи працѣ оукоають! Омы родителїи зѣважили тын оужасныи, вѣзчеловѣчкїй произшестїа, и впаали въ дѣти богакоазликогїи и нравственностѣ, призвычавали ихъ до працн и трѣдовъ за молодѣ, и привѣдчили ихъ вланилѣ примѣромъ якъ солодкїи окощи трѣдолюбїа и мѣрности; якъ оужасныи якъ въ сѣмъ примѣрьѣ, послѣдствїа лѣниства!

Курсъ Львѣвскїй.

дня 14. цѣвтня.

Въ монетѣ конвенційной.	гот.		грѣш.		товаромъ.	
	зр.	кр.	зр.	кр.	зр.	кр.
Червонецъ голанд.	6	—	6	3	6	3
Червонецъ цѣсар.	6	5	6	9	6	9
Рубель среб. росс.	2	1	2	2	2	2
Галицкїи заставнїи листы за 100 зр.	89	35	89	55	89	55

Вѣдень 12. цѣвтня. Облїг. 5% — 96³/₄; 4¹/₂% — 85³/₄; 4% 89¹/₁₆; 4% зъ г. 1850 — —; 3%.

Львѣвъ. Днесъ платили тутъ на торжѣ, за корецъ пшеницѣ по 20 р. 37 кр.; жита 14 р. 55 кр.; ячменю 11р. 30кр.; ѳвеа 6р. 32 кр.; гречки 13 р.; бульбы 6р. 3 кр.; — пентнаръ сѣна 2 р. 12 кр.; околотовъ 1р. 46кр.; — Сяжень буковыхъ дровъ 30р.; дубовыхъ 27р. 15; соснового 25р. вал. вѣд.

Прилога до 30. Числа „Зори Галицкои.“

І к њ и С п и с ь

Честныхъ дателей, котори на церковь и дѣль народный рѣскій жертвы зложили.

Имена и достоинства	сребромъ		Имена и достоинства	сребромъ	
	рс.	кр.		рс.	кр.
Число аркуша 1.			Перенесеніе	390	20
Его Преосв. Примагъ Галиціи Митрополитъ Михаилъ	200	—	Ч. Г. Петро Лозинскій, собиратель складки	2	—
Его Преосв. Епископъ Бохеньскій Іоаннъ	20	—	За оуспѣшъ сѣпрѣгѣ Яннѣ	—	20
П. Г. крылошанъ Барѣвскій Мартинъ	25	—	За доч. Ангелѣ	—	20
П. Г. крылошанъ Кѣзьемскій Михаилъ	10	—	За сына Константина	—	20
П. Г. крылошанъ Лѣпнѣцкій Іоаннъ, вице Богъ вѣка продолжить, повторити приобщали.	20	—	За оуспѣшаго Отца Іоанна	1	—
П. Г. крылошанъ Лотоцкій Іоаннъ	30	—	За оус. мать Юстинѣ	—	20
„ „ Дембицкій Кирилъ	15	—	Ч. Г. Михаилъ Левицкій, пароухъ.	1	—
Ч. Г. проповѣдникъ Малиновскій Михаилъ	5	—	Гжа Тікла Добраньска, сѣпр. чин.	—	20
„ „ пресвитеръ Кѣстиновичъ Івст.	2	—	Г. Іосифъ Добраньскій, сынъ чинов.	—	20
„ „ Ильницкій Іоаннъ, вице ректоръ	10	—	„ Іоаннъ Добраньскій, сынъ чинов.	—	20
„ „ сповѣдникъ Кѣльницкій Іосифъ	10	—	Ч. Г. Антонъ Любѣръ обыватель	2	—
„ „ Іаковъ Цѣпановскій, пр.	10	—	Г Антонъ Стайбегеръ	1	—
„ „ Оукраинскій Іосифъ, прск.	1	—	Гжа Анна „ сѣпрѣга	—	50
„ „ Бѣтмаковскій, вице ректоръ.	10	—	Г. Людвику „ сынъ	—	50
Гань Николай Бѣвѣцкій, ц. к. Фельд-вѣкъ отъ Банхи	2	—	Г. Александръ Орловскій, обыватель.	1	—
Тышагова складка за Коломыйско-го собрани Ч. Г. Іосиф. Кориньскій	20	20	Число аркуша 2.		
Скѣпленіе.	390	20	Оказали са черезъ три года платити и зложили за годъ 1850 и 1851 разомъ.		
			Его Преосв. Агеноръ Графъ Голд-ховскій, начальникъ краю	50	—
			Еа Преосв. Маріа Гр. Голдховска, оурожденна Гр. Баворовска	50	—
			Графъ Агеноръ Маріа сынъ	20	—
			Скѣпленіе.	501	40

Имена и достоинства	сребромъ		Имена и достоинства	сребромъ	
	р.	кр		р.	кр
Перенесеніе.	501	40	Перенесеніе	551	20
Ч. Г. Кароль Мошь, совѣтникъ Гвѣрнійальный.	5	—	черезъ три года по 1. р. даяти и зложилъ за 1850 годъ.	1	—
Є. В. Ч. Паклина сѣпр. оур. Грешке Фердинандъ сынъ тогожъ.	2	—	„ „ Франць Моргенетернъ, гдѣ. чин.	1	—
Зено Вѣльгельмъ „	1	—	„ „ Игнатій рицаръ Слонскій, гдѣ. чин.	2	—
Єдвардъ, сынъ тогожъ.	1	—	„ „ Іосифъ Любенецкій, гдѣ. чин.	2	—
Ч. Г. Фридрихъ Вѣкаловичъ, Гвѣрн. секрет.	2	—	„ „ Франць Докровольскій гдѣ. чин.	1	—
Ч. Г. Аполинаръ Мадтнеръ, комин- саръ окр. обоказдетъ са еще платити черезъ три года по 1 р. и зложилъ за 1850.	1	—	„ „ Ферд. Шкаке, гдѣ. чин.	1	—
Ч. Г. Владиславъ Дрогоевскій	10	—	„ „ Іосифъ Кдлачковскій, гдѣ. чин.	2	—
„ „ Гдѣтавъ Шибѣдъ, окр. комис.	2	—	Ц. к. Президѣмъ краеве пришло зъ окрѣга Саноцкогго отъ ждпи въ лацкѣ зложеныхъ разомъ.	2	—
„ „ Любикъ Помигнеръ обоказалъ са черезъ три года по 1. р. пла- тити и зложилъ за 1850 годъ	1	—	Число аркуша 4.		
„ „ Іосифъ Грифъ Биворовскій обок- казалъ черезъ три года по 10 р. платити и зложилъ за 1850 годъ.	10	—	Са аЕ о о	5	—
„ „ Ядолфъ Іоркашъ Коухъ, конче- писта.	1	—	Ч. Г. Николай Іакѣковичъ	2	—
„ „ Фридрихъ Гаанъ, гдѣ. конц.	2	—	„ „ Шимоновичъ Григорій	2	—
„ „ Игнатій Ракичъ Левицкій, чин. гдѣ. обоказде са чрезъ три го- да по 2. р. платити и зло- жилъ за 1850 годъ.	2	—	жертв. въ послѣдн. годахъ по 1. р.		
„ „ Іосифъ Сайдлеръ, гдѣ. реѣбит.	2	—	Ч. Г. Іаковъ Акиентовичъ.	2	—
„ „ Подонскій Викторъ, гдѣ. реѣ. обоказдетъ чрезъ три лѣта по 6. р. 40. кр. платити и зложилъ за 1850 годъ	6	40	„ „ Каетанъ Мараморошъ	2	—
Ч. Г. Братзка Кароль чин. гдѣ. еддетъ			„ „ „ Баркиевичъ	2	—
			Г. Гойданъ инт. садш 1. год. гим.	5	—
Скдпленіе	551	20	Число аркуша 10.		
			Ч. Г. Кароль Гепфлѣнгенъ, сов. гдѣ.	10	—
			„ „ Іоанъ Заржицкій, магистр. сов.	10	—
			„ „ Симеонъ Сохоцкій	10	—
			„ „ Стефанъ Керичинскій	5	—
			„ „ Іоанъ Вракѣцъ, сов. маг.	2	—
			„ „ Авдѣтъ Теодоровичъ, вѣрн. зъ Жолкви.	1	—
			„ „ Феликъ Зьолицкій, маг. сов.	2	—
			Ч. Г. Феликъ Вѣрфель, чин. маг.	1	—
			„ „ Венедиктъ Григоровичъ, секр.	1	—
			„ „ Матдей Котѣвскій, чин.	1	—
			„ „ Кароль Кдрилловичъ, маг. акт.	5	—
Скдпленіе	667	48			

Имена и достоинства	сребромъ		Имена и достоинства	сребромъ	
	рс.	кр		рс.	кр
Перенесеніе	667	48	Перенесеніе	790	48
Ч. Г. Едвардъ Бѣверъ	1	—	„ „ „ Рдольфъ, Маюръ,	1	—
„ „ „ Леонъ Рошкевичъ, чин. маѣ.	1	—	„ „ „ Ясгъ, Маюръ.	1	—
„ „ „ Ник. Ольшанскій, чин. маѣ.	1	—	Число аркуша 14.		
„ „ „ Захарій Ядыковскій, управ. кол.	50	—	Е. В. Б. Іосифъ Стадникевичъ.		
„ „ „ Іоаннъ Гань, управитель.	1	—	ц. к. военный Ферплегъ Об.		
„ „ „ Іосифъ Бадманъ, секр. маѣ.	1	—	Фервальтеръ.	4	—
„ „ „ Георгій Стотанчикъ, маѣ. чин.	1	—	Ц. к. воен. Ферплегъ. Фервалт.		
„ „ „ Вилг. Гофманъ, дир. Экспед.	1	—	Ч. Г. Фридрихъ Гланъ.	2	—
„ „ „ Францъ Нагель, ад. Регистр.	1	—	„ „ „ Іоаннъ Вѣталъ.	2	—
„ „ „ Вилк. Чацкій, чин. Маѣ.	1	—	„ „ „ Бернарда Крадеъ	5	—
„ „ „ Іосифъ Мартиновичъ	1	—	„ „ „ Іосифъ Ворцель	10	—
„ „ „ Іосифъ Чайковскій, чиновн.	5	—	„ „ „ Антонъ Пернгоферъ	5	—
„ „ „ Антонъ Гендель	1	—	„ „ „ Карлъ Пфлюгъ	2	—
„ „ „ Кароль Горни	1	—	„ „ „ Іоаннъ Бартшъ.	5	—
„ „ „ Іоаннъ Тампельскій	1	—	„ „ „ Вильгельмъ Стайнсдорферъ	5	—
„ „ „ Францъ Пабѣлковскій	1	—	„ „ „ Францъ Прогака	5	—
„ „ „ Іоаннъ Цайпекъ	1	—	Ч. Г. Георгій Гмайнеръ.	1	—
„ „ „ Францъ Браймаеръ	1	—	Ч. Г. Іоаннъ Бернарда		
„ „ „ Кароль Навратилъ.	1	—	ц. к. воен. Ферплегъ Адъюкти.	1	—
„ „ „ Францъ Вльчицкій	1	—	„ „ „ Францъ Гдрекъ.	1	—
Число аркуша 13.			„ „ „ Карлъ Стихенвиртъ	1	—
Е. В. Б. Фогель, Фельдмаршалъ Лант.	5	—	„ „ „ Францъ Градъ.	1	—
„ „ „ Оуврихстаалъ. „ „	5	—	„ „ „ Едвардъ Іанъ.	1	—
„ „ „ Іаблоновскій, Ген. Маюръ.	5	—	„ „ „ Петро Гайскъ.	4	—
„ „ „ Фѣдлеръ, Фел. М. Лъ.	5	—	„ „ „ Іосифъ Прагеръ.	5	—
„ „ „ Шѣфнеръ, Г. М.	5	—	„ „ „ Ферд. Шмацеръ.	2	—
„ „ „ Глазнь, „ „	5	—	„ „ „ Антонъ Гламанъ.	1	15
„ „ „ Лѣлкенборнъ, Г. М.	5	—	„ „ „ Іоаннъ Гебертъ даяъ рѣвляни	1	50
„ „ „ Формахеръ, полковникъ.	1	—	„ „ „ Карлъ Коларжъ	1	—
„ „ „ Батки, Г. М.	4	—	„ „ „ Іоаннъ Страндъ.	1	—
„ „ „ Гердъ, полк.	4	—	„ „ „ Едвардъ Райхе.	4	6
„ „ „ Ломашъ, „ „	5	—	„ „ „ Альойгъ Фельгъ.	5	—
„ „ „ Оуншдльдъ, сотникъ	1	—	„ „ „ Францъ Фрѣдъ.	5	—
„ „ „ Шварцлантнеръ, полк.	2	—	„ „ „ Едвардъ Ядигрѣверъ.	4	—
Скѣпленіе	790	48	Скѣпленіе	879	59

Имена и достоинства	сребромъ		Имена и достоинства	сребромъ	
	рс.	кр		рс.	кр
Перенесеніе	879	59	Перенесеніе	957	1
Ц. к. воинни Ферпфайсѣ Ассистенти.			Ч. Г. А. Мерингъ 1го Ргм. Оулановъ.	2	—
Ч. Г. Францъ Вельваль.	1	—	„ „ Грф. Беленсай, Ротм.	1	—
„ „ Августъ Лѣтценсдѣргеръ.	1	—	„ „ Гольцапфель, Ротминстръ.	1	—
„ „ Іоаннъ Бартикъ.	1	10	„ „ Рѣгерте, сотникъ.	2	—
„ „ Θεодоръ Байерлайнъ.	1	6	„ „ Тѣло оффиц. ътъ Лан. Бр.		
„ „ Іоаннъ Трзекѣцкій.	2	—	Гайнаѡ инфант. Нр. 37.	19	—
„ „ Адольфъ Вальпрехтъ.	1	—	Число аркуша 17.		
„ „ Іосифъ Варшдѣцкій.	1	—	Ч. Г. Кароль Шитѣдъ, сотникъ.	1	—
„ „ Іосифъ Люкшъ.	1	—	„ „ „ Вайсъ.	1	—
„ „ Іосифъ Лайхтъ.	1	—	Солдаты 4го бат. ътъ Маздхеллѣ	25	59
„ „ Іоаннъ Колода.	1	—	Число аркуша 18.		
„ „ Райнеръ Крапанѣ.	1	—	Ч. Г. Петръ Подгайскій, воин. сек.	1	—
„ „ Германъ Вайсъ.	1	—	„ „ Гайнрихъ Фѣшеръ, воин. кон.	1	—
„ „ Арнольдъ Вайдошъ.	1	6	„ „ Францъ Готликъ.	1	—
„ „ Іоаннъ Лазаревичъ.	1	—	„ „ Арнольдъ Клаймеръ.	1	—
„ „ Карлъ Пфлюгъ.	1	—	„ „ Іосифъ Гѣке, воин. регѣстр.	1	—
„ „ Антонъ Гайнцъ.	1	—	„ „ Іоаннъ Шварцъ.	1	—
„ „ Александръ Пешекъ.	—	50	„ „ Антонъ Кѣршѣнгеръ.	1	—
„ „ Іоаннъ Немецъ.	1	—	„ „ Валентинъ Іоахімъ, прот.	1	—
Ч. Г. Іосифъ Прайсъ.	1	50	„ „ Іосифъ Стень, воин. комис.	1	—
Ч. Г. Юліусъ Страдѣ.	1	—	„ „ Іосифъ Гальцѣдѣргеръ, в. канц.	1	—
„ „ Іосифъ Глазеръ.	1	—	Число аркуша 19.		
„ „ Адг. Гнедингеръ.	1	—	Ч. Г. Іоаннъ Вольрабъ, ротм. вѣ. Р.	1	—
„ „ Валентинъ Іаницкій.	1	—	Ч. Г. Іоанъ Грайшѣцъ майоръ Іаковъ.	2	—
„ „ Іосифъ Височилъ.	1	—	„ „ Вернеръ Шѣкѣнгеръ, сотникъ.	1	—
Ц. к. Ферпфайсѣ Оверъ Бекерм.			„ „ Францъ Стрѣхъ.	1	—
Г. Филипъ Ремѣшъ.	1	—	„ „ Венцль Эльгеръ.	1	—
Ц. к. Ферпфайсѣ Бекермайстеръ.			„ „ Θεоми Лангъ, надпор.	1	—
Г. Стефанъ Квлеръ.	1	—	„ „ Фридр. Шенфельдъ.	1	—
Число аркуша 16.			„ „ Бониф. Грвшецкій, пор.	1	—
Тѣло офицерское ътъ Бр. Вель-			„ „ Францъ Люкашекъ, адъюнктъ.	1	—
денъ 1го батал. Ландкерока.	20	—	Войны 1го бат. Мацдх. инф. Н. 10	6	55
Солдаты тогожде баталліона.	10	—	„ „ Ідрославской мѣндѣрковой комис.	4	6
Скдплинѣ	957	1	Разомъ	1020	59

(Продолженіе наступитъ)